

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 4 • ROČNÍK XXIII.

DUBEN 2017

Foto Bořek Žižlavský

V Galerii na půdě Muzea Podhradí Buchlovice vystavuje od 17. března své kresby a pastely výtvarník Josef Polášek z Hvozdné. Výstava nazvaná Domov můj (o lidech i o krajině) bude k vidění do 16. června tohoto roku. Mezi pracemi pana Poláška jsou i působivé krajiny, z nichž dvě vám nabízíme na této stránce. (foto -bž-)

Informace městyse Buchlovice

Výpis z usnesení Rady městyse Buchlovice

č. 46/2017 ze dne 16. 2. 2017

Rada městyse Buchlovice:

- se seznámila a schválila harmonogram postupu prací při zadání podlimitní veřejné zakázky na stavební práce „Víceúčelová sportovní hala Buchlovice“, vypracovaný organizací pověřenou výkonem zadavatelských činností zakázky společností INVESTA UH s.r.o., Uherské Hradiště,
- se seznámila a schválila zadávací dokumentaci stavby pro veřejnou zakázku na stavební práce „Víceúčelová sportovní hala Buchlovice“, vypracovanou organizací pověřenou výkonem zadavatelských činností zakázky společností INVESTA UH s.r.o., Uherské Hradiště,
- schválila členy hodnotící komise nabídek na stavební práce veřejné zakázky „Víceúčelová sportovní hala Buchlovice“ ve složení předseda ing. Ladislav Karásek, ing. Vítězslav Preclík, ing. arch. Michal Hladil, ing. Jaroslav Mikulík a Marek Ondříšek,
- vzala na vědomí přehled potřebných investic pro rok 2017 s uvedenými prioritami pro provoz kanalizace a čistírny odpadních vod Buchlovice od SVK, a.s., Uherské Hradiště – Sady. Rada schválila realizaci akce „Obnova míchací techniky v denitrifikačních nádržích“, a to variantou hyperboloidních míchadel pořízením od společnosti CENTROPROJEKT GROUP a.s., Zlín za cenu díla 378.280 Kč včetně DPH,
- vzala na vědomí záměr na zvýšení základního kapitálu společnosti Slovácké vodárny a kanalizace, a.s. Rada posoudila možnost převodu majetku vodovodů a kanalizací do majetku společnosti Slovácké vodárny a kanalizace a.s., Uherské Hradiště a pověřila ing. Jiřího Černého vyplněním „Dotazníku o vkladu vodohospodářského infrastrukturního majetku“ pro vhodný majetek. V případě souhlasného stanoviska SVK a.s. bude seznam majetku pro převod předán Zastupitelstvu městyse Buchlovice s doporučením na schválení převodu,
- v souladu se zákonem o obcích č. 128/2000 Sb., § 39, odst. 1) souhlasila se zveřejněním záměru smluvně zřídit právo stavby k pozemkům p. č. 2050/2, p. č. 2042/2, p. č. 2042/3, p. č. 2042/4, p. č. 2047/21 a p. č. 2081/77 v k. ú. Buchlovice, zapsané na LV 10001 u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj. Záměrem vyhovuje žadateli z Buchlovic. Rada předává smlouvu o právu provést stavbu zastupitelstvu s doporučením na schválení,
- v souladu se zákonem o obcích č. 128/2000 Sb., § 39, odst. 1) souhlasí se zveřejněním záměru bezúplatně převést pozemky p. č. 232/5 a p. č. 232/51 v k. ú. Buchlovice, zapsané na LV 10001 u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj. Pozemky budou převedeny Zlínskému kraji v rámci majetkoprávního vypořádání stavby „Stezka Buchlovice – Křižné cesty“. Rada předává návrh majetkoprávního vypořádání se Zlínským krajem zastupitelstvu s doporučením na schválení,
- se seznámila a vzala na vědomí návrh geometrického plánu oddělujícího pozemky zasahující za oplocení ČOV. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého zadáním vypracování znaleckého posudku pro ocenění parcel,
- schválila podání žádosti o dotaci na nákup dopravního automobilu pro jednotku Sboru dobrovolných hasičů Buchlovice ve výši 300.000 Kč z rozpočtu Zlínského kraje. Podáním žádosti pověřila místostarostu Bořka Žižlavského,
- schválila podání žádosti o dotaci na opravu hřbitovní zdi ve výši 209.020 Kč ze Státního zemědělského intervenčního fondu. Podáním žádosti pověřila Mgr. Martu Poláškovou,

- schválila podání žádosti o dotaci na opravu kříže v ulici Arnošta Hrabala ve výši 50.892 Kč ze Státního zemědělského intervenčního fondu. Podáním žádosti pověřila Mgr. Martu Poláškovou,
- schválila Licenční smlouvu o veřejném provozování uzavřenou mezi městyse Buchlovce a Ochraným svazem autorským pro práva k dílům hudebním, z. s., Praha pro období od 1. 1. 2017 do 31. 12. 2017. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem smlouvy,
- schválila smlouvu o nájmu pozemku č. 1/2017 uzavřenou mezi městyse Buchlovce a občanem XY z Buchlovic na dobu neurčitou. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem smlouvy,
- v souladu se zákonem o obcích č. 128/2000 Sb., § 39, odst. 1) souhlasila se zveřejněním záměru výpůjčky nadzemních prostor budovy č. p. 14 Buchlovce. Záměrem vyhověla žadateli Divadelní společnosti J. K. Tyla Buchlovce, z. s. za účelem úschovy divadelních kulís,
- schválila rozpočtové opatření č. 1 pro rok 2017. Změna je na straně příjmů. Jedná se o navýšení + 325 tis. Kč, celkem na 42.270 tis. Kč,
- se seznámila a vzala na vědomí zápis z jednání komise životního prostředí a zemědělství, které se konalo dne 26. 1. 2017 za přítomnosti pěti členů komise.

Výpis z usnesení Rady městyse Buchlovce č. 47/2017 ze dne 9. 3. 2017

Rada městyse Buchlovce:

- se seznámila a vzala na vědomí geometrický plán oddělující pozemky zasahující za oplocení ČOV. Rada předává geometrický plán zastupitelstvu s doporučením na odkoupení oddělených pozemků od současných majitelů za cenu dle znaleckého posudku. Jedná se o následující parcely: p. č. 1847/201 – orná půda o výměře 12 m², p. č. 1847/202 – orná půda o výměře 77 m², p. č. 1847/203 – orná půda o výměře 43 m², p. č. 1847/204 – orná půda o výměře 79 m², p. č. 1847/205 – orná půda o výměře 6 m²,
- schválila smlouvu u výpůjčky č. 1/2017 uzavřenou mezi městyse Buchlovce a Divadelní společností J. K. Tyla Buchlovce, z. s. Jedná se o bezúplatnou výpůjčku nadzemních prostor nemovitosti č. p. 14 v k. ú. Buchlovce na dobu neurčitou, za účelem skladování divadelních kulís. Rada pověřila starostu ing. Jiřího Černého podpisem smlouvy,
- se seznámila a vzala na vědomí dopis adresovaný Ředitelství silnic a dálnic ČR ohledně žádosti o naléhavou úpravu odbočování na silnici I/50 na Újezda a Trnávky,
- se seznámila a vzala na vědomí informaci o převodu práv společnosti OTR recycling s.r.o. na společnost BIOKOMP s.r.o., Staré Město,
- se seznámila a vzala na vědomí žádost Slováckého muzea v Uherském Hradišti o písemný souhlas s nominací tradičních hodů s právem na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury Zlínského kraje. Rada žádost předává Zastupitelstvu s doporučením na schválení,
- se seznámila a vzala na vědomí protokol závěrečného vyhodnocení akce o definitivním přiznání podpory ze SFŽP ČR pro akci „Revitalizace zeleně v Buchlovicích“,
- se seznámila a vzala na vědomí protokol závěrečného vyhodnocení akce o definitivním přiznání podpory ze SFŽP ČR a ERDF pro akci „Zahrada pro nás, my pro zahradu, úprava zahrady MŠ Buchlovce v přírodním stylu“,

- se seznámila a vzala na vědomí zprávu č. 177/2016/IAK o výsledku přezkoumání hospodaření městyse Buchlovice za rok 2016. Rada předkládá zprávu Zastupitelstvu městyse Buchlovice,
- schválila rozpočtové opatření č. 2 pro rok 2017. Na straně příjmů se jedná o navýšení + 46 tis. Kč, celkem na 42.316 tis. Kč. U výdajů se jedná o přesun mezi kapitolami,
- schválila účetní závěrku Základní školy a Mateřské školy Buchlovice za rok 2016, která vykázala zisk ve výši 305.300,83 Kč. Rada schválila převod zisku do fondu odměn ve výši 40.000 Kč a do fondu rezervního ve výši 265.300,83 Kč,
- schválila roční odpisový plán Základní školy a Mateřské školy Buchlovice na rok 2017 ze dne 22. 2. 2017 v souladu s ustanovením zákona č. 563/1991 Sb., § 28, odst. 2 s tím, že odpisy budou prováděny čtvrtletně,
- schválila výši poplatků za hrobové a urnové místo na veřejném pohřebišti Buchlovice pro rok 2017 v následující výši: poplatek za 1 m² hrobového místa 40 Kč, poplatek za 1 m² urnového místa 90 Kč,
- se seznámila a vzala na vědomí zápis z jednání komise životního prostředí a zemědělství, které se konalo dne 28. 2. 2017 za přítomnosti pěti členů komise,
- se seznámila a vzala na vědomí zápis z jednání sociální komise, které se konalo dne 27. 2. 2017 za přítomnosti dvou členů komise.

Výsadba ovocných stromů

V rámci každoročního ošetření, výměny a doplnění zeleně na katastru městečka byly dosazeny nové ovocné stromy v Sadě klenotů na Trnávkách, u pálence (jablka a hrušně) a při tzv. chraštové cestě (oskeruše) aj. S vysazováním obětavě pomohl i buchlovičtí zahrádkáři, jmenovitě pánové Václav Rajsкуп a Jan Žufánek, kterým patří velké poděkování. Na snímku je výsadba nových ovocných stromků u pálence, kterou provádí pracovník Služeb městyse Martin Kořínek za asistence Václava Rajsкупa. **(-bž-)**

Neparkujte na chodnících!

I v Buchlovicích dochází často k parkování motorových vozidel na části chodníku nebo dokonce v celé jeho šířce. Bohužel se tak děje kolikrát i v nepřehledných zatáčkách a frekventovaných místech např. ul. K Buchlovu, ul. Velehradská... Kvůli absolutní bezohlednosti těchto řidičů jsou nuceni chodci, osoby s dětským kočárkem a další podstupovat nebezpečí úrazu a života ze strany projíždějících automobilů. Parkující řidiči se dopouštějí činu podléhajícímu sankcemi podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a v dalším případě i podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

V této souvislosti vybíráme několik statí uveřejněných v časopisu Obec a finance z ledna letošního roku v článku Problematika parkování na chodníku – sankce autora právníka Milana Jelínka:

Vzhledem k tomu, že chodník je veřejným prostranstvím, připadá v úvahu v případě parkování na chodníku dvojí sankční mechanismus. Správní orgán zabývající se případem, musí nejprve posoudit, který ze sankčních mechanismů uplatní.

První upravuje zákon o provozu na pozemních komunikacích v § 125 c odst. 1 písm. k), neboť dochází k porušení povinnosti stanovené v hlavě II. zákona. Za tento přestupek lze uložit pokutu ve správním řízení od 1.500 do 2.500 Kč, popř. v blokovém řízení do 2.000 Kč.

Dalším sankčním mechanismem je postup podle přestupkového zákona, kdy podle § 47 odst. 1 písm. h) se přestupku dopustí ten, kdo poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů. Za tento přestupek lze uložit pokutu až do výše 50.000 Kč.

Vzhledem k tomu, že výše uvedené právní předpisy pracují s neoprávněným stáním na chodníku jako se speciální skutkovou podstatou k záboru veřejného prostranství, vhodnější je postup podle zákona o provozu na pozemních komunikacích. Není však vyloučen ani výlučný postup podle přestupkového zákona s vhodnou argumentací příslušného orgánu v situaci, kdy motorové vozidlo stojí např. z devadesáti procent na veřejné zeleni. K tomu lze ve zkratce dodat, že toto řešení se uplatní bez ohledu na to, zda má obec vydanou obecně závaznou vyhlášku o místních poplatcích – konkrétně o poplatku za zvláštní užívání veřejného prostranství atd.

**Zápis dětí do 1. třídy proběhne
v ZŠ a MŠ Buchlovce
11. 4. 2017 od 13.00 do 15.00**

**Zápis dětí do mateřské školy
v ZŠ a MŠ Buchlovce
proběhne 10. 5. 2017**

Požární ochrana – záležitost všech

Boj proti požárům nemůže být pouze záležitostí hasičů. Je na každém z nás, jak budeme dodržovat zásady požární prevence, a to jak v soukromí, tak i na veřejnosti.

Začíná jaro a s ním spojené pálení biologického odpadu a kletí. V první řadě si musíme uvědomit, že plošné vypalování je zákonem zakázáno. Zákon jasně stanovuje podmínky pro pálení, které provádějí podnikající fyzické a právnické osoby.

Všichni občané mají zákonnou povinnost počínat si při pálení tak, aby nedošlo ke vzniku požáru. **Pálení většího množství materiálu by měli lidé předem ohlásit.** Při ohlášení je třeba uvést místo a čas pálení, osobu odpovědnou za pálení včetně kontaktu na ní a také přijatá protipožární opatření. Lidé mnohdy bohužel pálení nahlásit zapomínají a hasiči pak zbytečně vyjíždějí k domnělým požárům.

Při pálení biologického odpadu dodržujte tato pravidla:

- při silném větru oheň vůbec nerozdělávejte
- ohraničte důkladně ohniště
- mějte po ruce dostatek hasební látky
- oheň po celou dobu hlídejte
- vyberte na pálení bezpečné místo
- pálení neprovádějte při stmívání a večer
- osoby mladší 15 let nesmí odpad spalovat

Ohlásit pálení kletí můžete na telefonním čísle operačního střediska HZS Zlínského kraje: 950 670 222. Zároveň je možné – pro občany i firmy – nahlásit pálení kletí a odpadu po internetu na adrese: paleni.hzzslk.eu

Pokud se pálení vymkne kontrole a nastane požár, neváhejte a ihned volejte tísňovou linku **150** nebo **112**.

Pokud někdo způsobí svým jednáním požár, může mu být udělena pokuta až do výše 25.000 Kč fyzickým osobám a až 500.000 Kč právnickým nebo podnikajícím fyzickým osobám. Při škodách vyššího rozsahu může být i trestně stíhán. **Při pálení ohňů by měla být neustále přítomna alespoň jedna osoba starší 18 let.**

Roman Žajgla, ved. odborné rady prevence
OSH Uh. Hradiště, romanzajgla@tiscali.cz

Informace místní knihovny

Nové knihy

Naučná literatura

P. Hora Hořejš: Toulky českou minulostí 14
M. a J. Vackovi: Nový Zéland sakra na těžko
F. Forsyth: Vypravěč, vlastní životopis

Krásná literatura

E. Boček: Deník kastelána
L. S. Hiltonová: Maestra
D. M. Pulley: Mrtvý klíč
J. Patterson: Příímý zásah
L. Jackson: Zasluhuje zemřít

A. Granger: Bláto a mršiny (anglická detektivka)
B. Erskínová: Spáčův hrad
B. Woodová: Země odpoledního slunce
N. Roberts: Kruh věrných
N. Roberts: Aféry privilegovaných
J. Benková: Čistá láska

Naučná literatura pro děti a mládež

J. Černý, L. Fibrich: Obrázky z moderních československých dějin

Knihovnice

Kulturní kalendář

22. 4.	Oficiální otevření hřiště s umělým povrchem	Městys Buchlovice, Československé kulturní centrum Buchlovice, Mgr. Pavla Večeřová, tel. 724 030 056 a TJ Buchlovice, Martin Kořínek, tel. 777 900 575	Hřiště TJ Buchlovice
28. 4.	Pietní akt u pomníku padlých k 72. výročí osvobození Buchlovic	Městys Buchlovice, tel. 572 595 120 Spolek podporovatelů historie Buchlovic, Bořek Žižlavský, tel. 723 335 894 ZO Českého svazu bojovníků za svobodu, Jan Štokman, tel. 720 208 013	Pomník padlých
28. 4.	Stavění máje Buchlovice, beseda pod májů	Hodová chasa, FS Buchlovice, Ing. Petra Kropáčová, tel. 737 869 827	Náměstí Buchlovice
29. 4.	Stavění máje pod Buchlovem	Petr Špalek, tel. 603 530 448, www.hospodauspalka.wz.cz	Hospůdka u Špalka pod Buchlovem
8. – 14. 5.	Týden pro rodinu	Městys Buchlovice, Československé kulturní centrum Buchlovice a Komise pro kulturu, sport a cestovní ruch, Mgr. Pavla Večeřová, tel. 724 030 056	

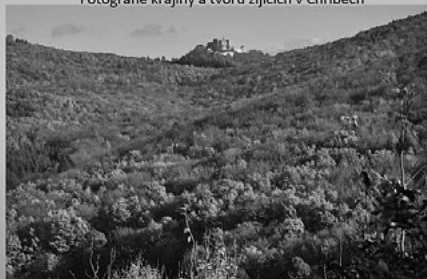

Vás srdečně zve na výstavu

Poklady chříbských lesů

Ing. Zdeněk Zálešák

Fotografie krajiny a tvorů žijících v Chříbech

Vladimír a Iva John

Umělecky opracované kmeny, kořeny ... nalezené v přírodě a z nich vytvořené originální solitéry do interiéru

Vernisáž výstavy proběhne v pátek 31. března 2017 v 17 hodin

v Muzeu Podhradí Buchlovice a potrvá do 2. 7. 2017.

TÝDEN PRO RODINU

8. – 14. května 2017

Pondělí 8. 5.

14,00

Dětská kuličkáda s rodinným malováním křídami

Náměstí Buchlovice

Středa 10. 5.

17,00

Přednáška Aby bylo doma dobře (všem)

Přednáška na téma rodinných vztahů

Československé kulturní centrum Buchlovice

Čtvrtek 11. 5.

15,00

Setkání seniorů

Vystoupí děti ZUŠ Buchlovice, zahraje LCR

Hotel Buchlovice

Pátek 12. 5.

16,00

Slavnostní otevření dětského hřiště v ul. Řadová

Zábavný program pro děti

Neděle 14. 5.

15,00

Zpívání od srdíčka

Sál Restaurace U Páva

MĚSTYS BUCHLOVICE

Dobrá kniha buď Tvým přítelem!

Mysl mladého člověka nejvíce zušlechťuje a vzdělává společnost lidí moudrých a vzdělaných, však do ní nemá každý přístup.

Než vždycky přístupná Ti je kniha a to kniha dobrá.

V knihách uloženy jsou vzácné vědomosti, zkušenosti i poučení. *Dobrá kniha bystří rozum, sílu mravní statečnost, přivádí do života vyšší a ušlechtilější snahy.* Čtením zaměstnává se duch užitečně a příjemně.

Proto nelituj a peněz na dobrou knihu. Zařizuj si vlastní knihovnu a ji stále doplňuj!

Čti mnoho, ale pomalu, důkladně, pozorně a po částkách! Uvažuj a rozhořď se s jiným o čteném. Než pozor! Jsou též knihy, jichž čtením zabíjí se drahý čas i duch. Bývají mnohdy vábné, dráždí však smysl, otupují cit a mysl nakloňují k darebnostem. Mnohá špatná kniha přivedla již mnohého nezkušeného člověka do úplné záhuby.

Proto pamatuj, že lépe je dobrou knihu čísti desetkrát, nežli deset bezcenných, otravných knih jednou.

Zážitky z knižního bazaru

Každý z nás dělá různé činnosti, při kterých se setkává s různými lidmi a zažívá různé příhody. Já jsem první část roku 2017 věnovala přípravě a uskutečnění třetího ročníku dobročinného Knižního bazaru a mohu říct, že tato činnost mi poskytla nepřeberné množství zážitků!

Ochota lidí přispět na dobrou věc mě nabíjela od začátku radostí a vědomím, že tato činnost má smysl, i když příprava bazaru je vždy velmi fyzicky náročná. Sešlo se téměř 5 tisíc knih různých žánrů! Krásných, zachovalých i úplně nových! Za každou knihu jsem byla velmi vděčná, neboť jsem si uvědomovala, že dát něco ze svého, je vždy těžké. Dát navíc něco nového, je ještě těžší! Lidé vozili knihy nejen z Buchlovic, ale i z Uherského Brodu, Uherského Hradiště, Starého Města, Boršic, Kunovic, ... nebo dokonce několikrát pěšky ze Smradavky v batůžku.

Každou knihu jsem vzala a zařadila na příslušnou hromádku dle žánru, abych usnadnila nakupujícím výběr. Při třídění mi z knih vypadávaly různé pohlednice, záložky, vystřižené obrázky, historické obaly od čokolád, svaté obrázky, seznamy na nákup či účtenky. Někdo dokonce jako záložku používal kousek

toaletního papíru. Nepoužitého! Našla jsem ale i několik dopisů. Když mi pomáhal syn Janíček, opět jeden dopis vypadl z nějaké knihy. Zvědavost mu samozřejmě nedala, a že si jej přečte. Měl ale smůlu. Včas jsem zakročila s vysvětlením, že i když je to dopis nalezený a adresáta ani pisatele neznáme, nemůžeme číst bez svolení cizí korespondenci. Z úcty k člověku jsem nečetla ani zadní strany pohlednic.

Co jsem si ale moc ráda prohlédla, byly fotografie. Mimo jiné to byly tyto dvě školní a jedna muzikantská. Určitě i Vy se na ně rádi podíváte a třeba i najdete nějakou známou tvář.

Moc se mi líbily i dva papírky psané dětskou rukou. Na jednom jsou vypsány hlavní postavy knihy... Které? Hádejte. A na druhém je velikonoční básnička:

Utíkal zajíček kolem vody,
utíkal tam na jahody.
Potkal kolem slepičku,
dala mu hubičku.
Proč, proč, proč?
Pro velikonoční kvoč.

Další kniha mi vydala ručně malovaný plánec zahrady s částmi: zeleninová část, jablečný sad, pole, domek, sekačka... A rozmrzela jsem byla, když mi do rukou padl papírek s vypsáními kuchařskými recepty a čísla stran, na kterých se daný recept na vybrané jídlo nachází, a já jsem nevěděla, z které knihy to vypadlo! Názvy jídel zněly velmi lákavě a já s prázdným žaludkem jsem si mohla jen představovat, jak asi dobrota chutná.

Z detektivky „Vražda potřebuje reklamu“ na mě u jedné kapitoly vykoul papírek se vzkazem: „ZDE OTEVŘÍ!!! A ČTI!“ Nevím, jestli to byl nějaký návod na vraždu, ale dovolila jsem si tento direktivní vzkaz neuposlechnout, neboť detektivky nejsou zrovna mým oblíbeným žánrem.

Po měsíčním třídění a přenášení knih nastaly dny samotného bazaru. Ve čtvrtek 23. února přišlo nejvíce nakupujících a prodala se spousta krásných knih. S vidinou finanční pomoci nemocné Zuzance Orlové jsme spolu s vedoucí spolupořádajícího Buchlovjánku Simonou Dvouletou jásaly nad sumou utrženou po prvním dnu. Bylo to necelých 15 tisíc korun. Byla jsem šťastná a říkala

jsem si, jak moc jsem ráda za tuto práci! Mnozí přišli a třeba si ani nic nekoupili, ale přinesli jen tak peníze jako příspěvek na dobrou věc. Jiní zase nakoupili knihy a napočítanou sumu zaokrouhlili na stovky.

Velmi nevšední zážitek nám přinesla kniha „Horory roku“. Tuto knihu si vybral jeden návštěvník bazaru, odložil si ji k pokladně a vybíral další. Z knihy čouhal růžek papírové dvacetikoruny z roku 1970. Když jsme si bankovku při placení prohlíželi, objevili jsme v knize ještě desetikorunu z roku 1960 a bankovku v hodnotě pět set korun československých vydanou v Praze dne 12. března 1946. Všechny tři bankovky budou instalovány v Muzeu Podhradí Buchlovice.

V sobotu v poledne jsme ukončili prodej. Prodala se cca 1/3 knih. Po závěrečném zkásírování všech nákupních jsme se dopočítali k nádherné částce 24.992 Kč, a tak jsme vysypali 8 Kč z peněženky, abychom sumu dorovnali na 25 tis. Kč. Výtěžek jsme se Simčou Dvouletou předaly Zuzance s maminkou v pátek 10. 3. 2017 odpoledne.

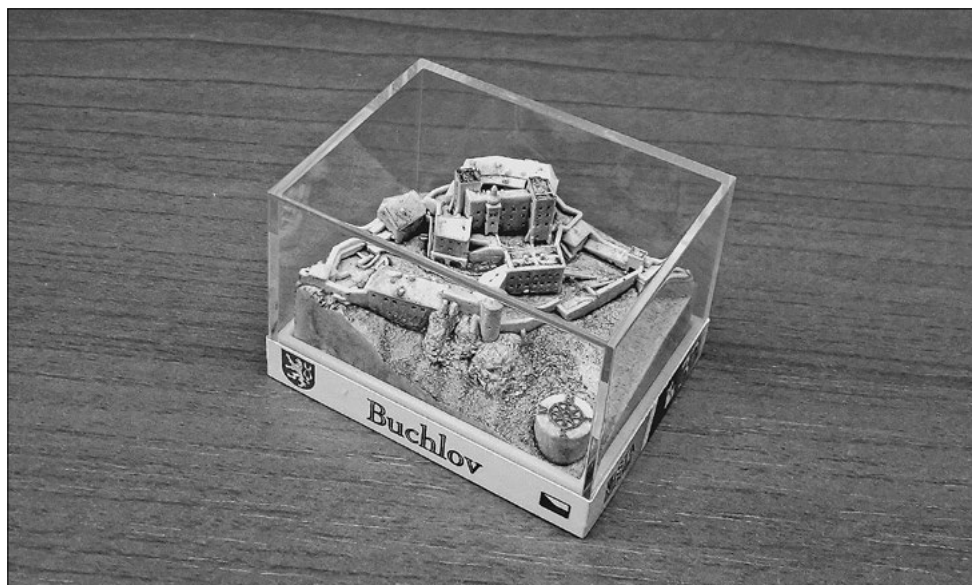

Měla jsem štěstí, že jsem se za dobu přípravy a konání bazaru mohla setkat s tolika dobrými lidmi! Bez pomoci druhých lidí by tuto akci jeden člověk nezvládl. A tak jsem byla velmi vděčná za všechny pomocníky při třídění a nošení knih, za donášku obědu, za pomoc při prodeji, při úklidu, manželům Paškovým mj. za velkou mediální podporu atd. atd.

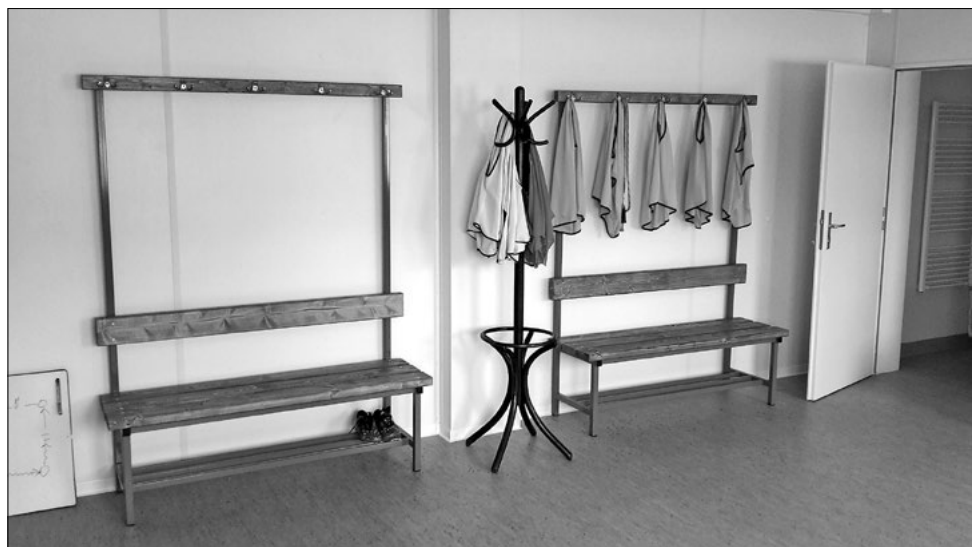
Všem patří velký dík za jakoukoli, i sebemenší pomoc či podporu této akce! Už nyní se těším na Knižní bazar 2018.

Pavla Večeřová

K oblíbeným turistickým suvenýrům poslední dobou patří minimodely hradů a zámků Vista Model. V loňském roce vyšel v tomto 3D provedení i zámek Buchlovice a v letošním hrad Buchlov. Minimodel Buchlova si můžete zakoupit v Turistickém informačním centru v Buchlovicích.

V posledním čtvrtletí loňského roku byla zabudována a zprovozněna nová sestava buněk u hřiště s umělým povrchem ve sportovním areálu v Lúčkách, sloužící jako zázemí, šatny a sociální zařízení sportovců. Kombinovanými lavicemi s věšáky vybavil prostředí buněk pan Stanislav Buchtík z Buchlovic. (foto -bž-)

Za archeologií do Slováckého muzea

Slovácké muzeum v Uherském Hradišti uspořádalo v prvním poschodí hlavní budovy ve Smetanových sadech v polovině března vernisáž výstavy nazvané *Z deníku archeologa*. Autoři výstavy, mezi nimiž nechybí ani muzejní archeolog Mgr. Jiří Novotný z Buchlovic, prezentují svou zajímavou a často těžkou práci a výsledky novějších archeologických výzkumů z Uherskohradištska. Zhlédnete zde nálezy i z Buchlovicka nebo rituální dvojhrob objevený v Kunovicích. Výstava potrvá do 21. května. Srdečně vás na ni zveme. (Foto -bž-)

První vernisáž přivítala plná galerie návštěvníků

V pátek 17. března se uskutečnila v Muzeu Podhradí Buchlovice, v jeho Galerii na půdě, první letošní vernisáž výstavy nazvané Domov můj (o lidech a krajině). Pod tímto názvem se skrývá expozice kreseb a pastelů – portrétů, květín a krajin – výtvarníka Josefa Poláška z Hvozdné.

Pan Josef Polášek, který kreslí a maluje pro radost, se svému koníčku věnuje již od mládí. Náměty jeho kreseb mají překvapivou bohatost a šíři. Velkým tématem je pro něj člověk. Náměty pro portréty nachází nejen ve své rodině a v okruhu svých známých, ale oslovují ho také lidové folklorní slavnosti plné života a přátelské atmosféry. Dokáže představit vlastní procítěné podání biblických postav. Dalšími náměty jeho kreslířských kvalit je obdivovaná krajina v okolí jeho domova. Oblastí jeho zájmu jsou i květiny a jejich barevná a tvarová bohatost.

Úvod oficiální části vernisáže v galerii zaplněné návštěvníky patřil úvodním slovům organizátora výstavy ing. Miloslava Hrdého a místostarosty městyse Bořka Žižlavského. Malíře osobitě představil doc. ak. sochař Jan Zamazal a nakonec promluvil sám autor. Vernisáž příjemně zpestřily písně s flétnou a houslemi v podání Renaty Šťastné st. a Renaty Šťastné ml. z Tučap a Magdaleny Krchňavé z Buchlovic. Návštěvníci zároveň ochutnali celkem 11 druhů výtečných bábovek napečených zručnými pekařkami Ludmilou Kovaříkovou z Buchlovic, ing. Hanou Hrdou ze Zlína a Ludmilou Poláškovou z Hvozdné. K chuti přišel i domácí čaj a „štamprla“ slivovice nabízená Josefkou Ťuhýčkovou z Buchlovic.

Výstavu půvabných obrazů můžete navštívit v Muzeu Podhradí Buchlovice až do 16. června 2017.

(-red-), Foto -bž- a ing. Jan Hrdina

Básničky žáků 3. třídy naší základní školy

Hrabavý krtek

Krte, krte, krtečku, děláš mnoho kopečků.
Na pažití kazíš trávu, kazíš kvítí.

Broku, Broku, Bročíčku, ty se mýlíš trošičku.
Já jen chodím na žízaly, aby škody nedělaly.

Marie Plechová

O ovoci

Jablíčko je červené a hruštička zelená
a já piju čajíček, protože jsem nemocná.

Anna, moje kamarádka má červená jablíčka,
nese je ke mně domů, abych měla zase
červená líčka. Karolína Beranová

O psovi a kočce

Pes a kočka se mají rádi,
jsou to velcí kamarádi.

Někdy zlobí trošičku,
jako blešky v kožičku.

Když odejdu do školy,
pořádají závody.

Štěkají a mňoukají,
venku na mě čekají.

Matěj Vrážel

V lese

Pod listím se něco děje,
to se asi ježek směje.

Sluníčko ho polechtalo,
až to ježka rozesmálo.

Vystrkuje čumáček,
který to byl dobráček?

Sluníčko se zasmálo,
za mráček se schovalo.

Kristian Buchtík

Veverka

V lese žije veverka, oříšky má ráda,
a když na ni zavoláme, ukáže nám záda.
Má rezavý kabátek, plný bleších děťátek.

Monika Strýčková

Lviček

Já jsem malý lviček,
na nose mám fliček.

Můj domov je v Africe,
kámošky mám opice.

Na hlavě mám hřívu,
takže není divu,
že když zařvu jako hrom,
otřese se i ten strom.

Kdo by se mě málo bál,
že jsem zvířat král,
tomu vědět dám
a to klidně sám.

Já jsem jejich vůdce,
sestra Sára tvůrce,
postavila pro ně dům,
co udělal bum.

Natálie Gažíková

Ze školy

Přijdu rychle ze školy,
napíšu si úkoly,
pak vyběhnu na trávu,
fotbal si tam zahraju.

Až večer stmívá se,
mamka volá: „Koupat se!“
Večer telku přepínám,
už u toho usínám.
Večer bývám unaven.
A tak končí každý den.

Jáchym Šipka

Tradiční školní ples

Jako již pravidelně se letos v únoru prostory školy proměnily v taneční sály, které byly do posledního místečka zaplněny rodiči, babičkami i dědečky, ale i bývalými žáky. Ti všichni se přišli nejen dobře pobavit, ale především se potěšit z vystoupení letošních devětáček.

Jelikož složení letošní „devítky“ je veskrze dívčí, přizvaly si dívky na pomoc své kamarády a bývalé žáky naší školy. Pod vedením tanečního mistra Jirky Bánovského s manželkou připravili dokonce dvě taneční čísla, z nichž jedno bylo hezčí než druhé. V očích rodičů jsme viděli slzy dojetí, ale také pychu a potěšení z dospívajících ratolestí.

Děvčata se také s velkým nasazením zapojila do celé přípravy plesu – výzdoby sálu i dalších školních prostor a někteří tanečníci dokonce nelenili a přišli v neděli po plese pomoci s úklidem!

Vše další se už odehrávalo v režii spolku rodičů, který se se svými zapálenými členy výboru zhostil příprav i samotného průběhu plesu opět na výbornou. Od pátku do neděle tito rodiče připravovali, organizovali a nakonec uklízeli školní prostory. Zadostiučiněním jim bylo to, že všechno dobře dopadlo, a že hosté byli spokojeni.

Spokojeni s tombolou, bufety, muzikou. Opět nám hrála na plese Kapela Kumpáni a CM Rubáš. Jako tradičně do tomboly přispěli sponzoři stovkami cen. I jim všem patří velký dík.

Když se poslední z organizátorů v časných ranních hodinách loučili před školou, ptali se: „Kdy že bude příští ples?“

A zima byla dlouhá....

Ze zahrádek na nás vykukují první sněženky, ptáčci na stromech si štěbetají a sluníčko se pomalu probouzí ze zimního spánku. Jaro je tady! Ale že to byla krásná zima? My jsme si ji do sytosti užili a pokud nám to mrazík jen trochu dovolil, chodili jsme na procházky pozorovat kouzelně ojištěné stromy, zamrzlý potůček, rampouchy nebo si hráli na detektivy a sledovali stopy. Nejraději jsme ale dováděli na zahradě, koulovali se, stavěli s kamarády sněhuláka, jezdili na bobech a celkově si užívali zimních radovánek. Také jsme pozorovali ptáčky, kteří u nás přezimovávají. Na zahradu MŠ jsme pověsili krmítko, do kterého jsme jim sypali zrní, aby se i oni měli dobře. Tyto ptáčky jsme si později prohlíželi v atlasech a encyklopediích a naučili se je poznávat. Barevné ptáčky jsme si vyráběli z papíru a vyzdobili si s nimi třídu pro radost. S paní učitelkou jsme si také povídali o tom, jak můžeme ptáčkům ale i ostatním zvířátkům v zimě pomoci.

Konec února se nese ve znamení fašanků a karnevalů, a proto jsme se i my na ten náš karneval připravovali. Společně jsme si vyzdobili třídu girlandami a barevnými řetězy a pustili se do výroby masek zvířátek. Povídali si o tradicích masopustu a naučili se básničky i písně s ním spojené. V den „Veselého karnevalu“ přišly děti převlečené za nejrůznější masky, mezi kterými nechyběly ani princezny, kovbojové nebo třeba strašliví piráti. Ve třídě si děti zahrály hry, plnily úkoly a také tancovaly. Později si vzájemně představily své masky děti ze všech tříd a veselily se společně. Studenou zimu nám také zpříjemnilo divadlo Rolničky s pohádkou Duhové království a maňáskové divadlo Hvězdička z Hodonína s pohádkou O Noční víle.

A abychom nezapomněli, dne 11. 4. přivítáme nové kamarády, kteří přijdou se svými rodiči na zápis do MŠ. Budeme se na Vás moc těšit!

DUBNOVÁ PRANOSTIKA

Hrom v dubnu - dobrá novina,
mráz květů více nepostíná.

Je-li v dubnu krásné
a povětří čisté,
bude květen nepřijemný jistě.

Guido Sklenář, Mistelbach - 15.6.1871 - 25.5.1953

V dnešním příspěvku popíši,
co radí včelařům proslavený
chovatel včelích maticek
Guido Sklenář z Mistelbachu.

*text jsem si vypůjčil ze včelařských
novin Krušnohorských včelařů –
březen 2017*

*Opakují ti, milý čtenáři, opětovně svoji radu,
nenajdeš ji v žádné jiné knize! **Pozoruj dobře svět!
Pozoruj bedlivě zvláště včelí svět!***

*Literatura nám radí: Otevírejte co nejméně
včelstva, nerozbírejte zbytečně díla! Guido radí ti
však z vlastní zkušenosti jinak: Vyber si pro své
studium jedno včelstvo – to však často a důkladně
prohlížej, abys nabył dostatečných zkušeností a
poznatků pro celý včelín; budeš dříve mistrem, než
bys je pozoroval z dáli dalekohledem.*

*Pravděpodobně v dubnu, ale záleží to na místě,
provedeme jarní prohlídku včelstva, stav matky,
plodu a zásob. Než ji ale započneš,
odlož svoji kuklu a rukavice, včelky
ti budou za to vděčné. Poznáš,
že tvoje včelky nejsou tak bodavé,
jak ses domníval, neboť teprve nyní
učíš se s nimi správně zacházeti.
Ne kukla a rukavice patří
k nezbytnému inventáři včelařovu
– **nýbrž neochvějný klid!***

Tím se doděláme všeho, oněmi ničeho.

*Včely uklidňujeme kouřem, buď tabákovým
z dýmky, doutníku a cigarety, nebo kouřem
z dýmáku, který jest naplněn ztrouchnivělým
dřevem. Dobrý dýmák nikdy nezklame. V jarní
prohlídce již leták nám dává jasný obraz vnitřního
života úlu. Úl, ze kterého včely pravidelně vylétují,
netřeba prohlížeti; pozorujeme-li však loupež,
slabý výlet nebo nemocné včely, není něco*

*v pořádku. Podezřelé včely rozeberu za teplého
dne a pátrám po příčině. Všechny nálezy stručně
zapisuji.*

*Rozšiřování – při něm vzniká mnoho škod. Pokud
není dno a poslední rámek plodiště včelami dobře
obsazen, dotud nepomýšlej na rozšiřování. Chraň
se předčasného rozšiřování zvláště slabých
včelstev.*

*Jak si počínáme při rozšíření? Tj. palčivá otázka,
neboť názory o ní se liší. Rozšiřuji-li mezistěnou,
vsouvám rámek mezi poslední dva plodové pláty.
Nemám-li mezistěnu a musím-li rozšiřovati
hotovým plástem, dávám jej za poslední plodový
plát, tedy před plát pylový. Proč tak činím?
Mezistěnu postavenou před pylový plát
nevybudují pravidelně, jak jsem se častými pokusy
přesvědčil.*

Vydáno 1926

A já jenom dodám, že um tohoto včelaře lze i
dnes sledovati u jeho následovníků na proslulé
chovné stanici včelích matek „Sklenárek“
v Mistelbachu, kde se může zvědavý včelař
účastnit exkurze, jakou jsme s několika včelaři
absolvovali i my v roce 2015.

chovná stanice - Mistelbach

za včelaře Miroslav Smatana

Buchlovičtí skauti v zimě

Z časového vypětí a neustálého shonu jsme o sobě od prosince nedali vědět. Tuto chybu chceme napravit nyní... Zimní období buchlovických junáků bylo pestré. Na konci minulého roku jsme si splnili dvě akce, a to Vánoce na chatkách a roznášení Betlémského světla. Únor patří zimnímu závodu, na který se každoročně chystáme a ani letos jsme nevynechali, i když nám půlka oddílu onemocněla nebo odjela na hory.

Junácké Vánoce

Ještě než nastal ten pravý vánoční čas, uspořádali jsme pro náš oddíl na chatkách „junácké Vánoce“. Tuto akci provádíme každoročně před Ježíškem, a tak jsme ji nemohli vynechat ani letos. Místo klasické páteční schůzky jsme se vydali přespat na chatky. Celý pobyt se nesl v duchu vánoční atmosféry – nejdříve skauti zanesli něco pro zvířata do krmelce, poté jsme se pohostili cukrovím a zimním čajem. Také jsme si vyzkoušeli tradiční zvyky, jako je lití olova a lodičky ze skořápek. Po koledách si děti zahrály na Ježíška a každý předal vylosované

osobě malý dárek. Druhý den jsme čekali návštěvu, přišli za námi Zálesáci s luky a šípy. My jsme jim nabídli teplo chatek, čaj a cukroví a oni nám za to nachystali terče. Společně jsme pak trávili dopoledne střelením z luku a hledáním šípů po lese. Na závěr jsme ještě pátrali po stopách lesní zvěře, které jsme pak odlily ze sádry.

Roznášení Betlémského světla

Mezi Vánoční symboly patří i roznášení Betlémského světla. Jedná se o plamínek, který putuje napříč Evropou. Bylo zažehnuto v místě narození Ježíše Krista, tedy v Betlémě. Junáci roznášejí světlo z Betléma od té doby, co se k nám dostalo v rukou exilových skautů v roce 1989. A letos jsme se rozhodli podpořit tuto tradici i u nás v Buchlovicích. Skautky s lucernou jste mohli potkat 18. prosince v kostele sv. Martina při nedělní mši. A také jsme se vydali rozdávat světlo po Buchlovicích, prozatím jen rodinám našich skautů. V příštím roce však budeme chtít akci rozšířit a budete-li mít zájem, rádi přineseme světlo i k vám.

Rikitanův memoriál

Ani v lednu náš oddíl nezahálí. Tento měsíc se každoročně nese v duchu zdokonalování a procvičování skautských dovedností, protože počátkem února se každoročně účastníme zimního závodu Rikitanův memoriál na Starých Hutích. Letos to byl již 27. ročník a i přes mlhavé a chladné počasí se jej zúčastnilo 71 hlídek. Za náš oddíl běžely dvě hlídky – skautky I. Berenika Faltová a Simča Dvouletá, skautky II. Klárka Houdková a Kika Dvouletá. Hlídky jako každý rok závodí v nejrůznějších skautských disciplínách, jako znalost přírody, zdravotvědy, morseovky, uzlování a orientace s buzolou, dále v disciplínách na šikovnost, odhad a paměť. Letos navíc kvůli opravdovému chladu, který se dral až ke kostem, dostali závodníci horkou polévku na zahřátí. Než přišel čas vyhlášení výsledků, účastníci si

krátili čas koulováním, stavěním různých soch a staveb ze sněhu a hraním her na zahřátí. Při rozdávání cen došlo i na náš oddíl, v kategorii skautky I. obsadily Berenika se Simčou

třetí místo. I když holkám z vyšší kategorie uniklo vítězství o chlup, věříme, že příští rok to bude lepší a taky se postaví na stupně vítězů. Oběma hlídkám gratulujeme.

Buchlovičtí divadelní ochotníci nacvičili a odehráli v roce 1971 divadelní hru Teta z Bruselu. Fotografie jsou z alba někdejší aktivní členky souboru, paní Květoslavy Doležalové.

Buchlovská prorada

Tehdy, kdy umínil jsem si skládati tuto knížku, chodíval jsem velmi často do hradu. Tam ve hradní knihovně sedával jsem v tichu mezi starými knihami, velikými folianty i maličkými knížkami na papíře věkem zažloutlém, mezi sešity zaprášenými, jichž už dávno nikdo neotevřel, aby v nich četl.

Jest chládek a tichoučko v síni pod zčernalým stropem dubovým. Malými okénky, složenými z okrouhlých barevných sklíček, spojených olouvenými proužky, padá sem letní slunce, pestří se na podlaze, na sametových povlacích sedátek, na těžkých mosazných svícnech.

A co tak sedím v jizbě hradu, jehož panský ruch již dávno utichl, co tak shlížeji na mne z příhrad od země po strop knihy z časů minulých, co tak hlavou táhnou vzpomínky a pověsti dávno zašlých dob, mimovolně chápu se pera a píši tento méně známý příběh, který jsem četl zaznamenaný cizím jazykem v červené knížce. A skládám jej tak, jako bych jej přepisoval ze starých osmerek hadrovitého papíru s drobným zrezivělým písmem snad nalazených mezi neuspořádanými papíry.

Kdykoli já, hradní kaplan pater Joannes, pohlédnu na mohutnou prastarou věž hradu proti svým oknům, vždy nutká mne to zaznamenati pověst o hlubokém pánu a rytířích řádu templářů. Jest to pouhá pověst, ačkoliv četl jsem i domněnku, jako by templáři nejen s buchlovským pánem byli ve styku, nýbrž dokonce sami i hradem Buchlovem vládli. Oni prý vystavěli severovýchodní mohutnou věž, v níž měli kapli; i podzemní sklepy a tajné chodby jsou prý jejich dílem. Spolehliví dějepisci však nenalezli nikde v listinách a památkách potvrzení této domněnky. Mně pak nejedná se o dějepisné zkoumání, nýbrž abych vyprávěl příběh, který pokládám za výstražný a příkladný, neboť prorada a obmyslnost vždy bývá potrestána a běda věrolomnou a tomu, kdo v slově nedostojí.

Za těch pohnutých dob, kdy padl v boji král Přemysl Otakar II., či snad později, nežli zaveden byl zase v zemi pořádek, bylo potřeba hrad Buchlov, blízký rozpadnutí, takřka od základů znovu vybudovati. I sháněl majitel jeho všude potřebné peníze. (Povšimněte sobě,

Buchlov z Barborky v devadesátých letech 19. století

že neuvádím jména onoho pána. Jest známo, že v těch časích, do nichž se pověst klade, byli hradu držiteli Jeronym a Ondřej z Buchlovic, po nich pan Protiva z Buchlova, pak pan Vojtěch z Donky až k roku 1320; já však pouhou pověst vypravuji, která sama jména neudává a nechci ublížiti snad památce těchto pánů a jejich jména zatížiti tím, že bych výslovně přisoudil některému z nich hanebný čin, o němž pověst vypravuje.)

Požádal o pomoc rytíře řádu templářského, který tehdy oplýval statky a zevně byl v rozkvětu, ačkoliv uvnitř v hlubokém úpadku. Neboť moc, bohatství a rozkoše jsou rez a kde ty se usadí, rozežerou i železo přísah a slibů. Tehdy zapomněli templáři svého poslání, které jim dal zakladatel řádu, statečný pan rytíř francouzský Hugo z Paynsu: ochrana poutníků putujících k božímu hrobu před Saraceny a bojování pro spasitele našeho pána Ježíše Krista.

I činím na tomto místě podrobnější zmínku o templářích, aby další, co bude vypravováno, čtenáři bylo jasno a srozumitelné.

Bratrstvo templářů čili rytířů Sionu, neboť na hoře Sionu stál prvotní jejich dům, byl bojovný řád s přísnými pravidly; zvolili si dobrovolnou chudobu, zaslíbili se, že manželky nepojmou, že budou žít v pokoře a smrti pohrdati. Hrubým oděvem se odívali, na ramenou nosili bílý plášť s červeným křížem. Na pečeti řádové spatřují se dva rytíři na jednom koni, což značilo chudobu a svornost a na praporu heslo: „Ne nám, Pane, ne nám, jen budiž Tvému jménu sláva“.

Nemnoho bylo zprvu rytířů, kteří se tak všeho světa a marnosti jeho odříkali a ti, kteří tak učinili, jednali z přesvědčení svého, neboť prospěch jim nekynul. Za jejich zásluhy chtěli se jim později odměniti a poskytl templářům mnohých milostí.

A tu hrnuli se nyní houfně rytířové a knížata do řádu, ne z přesvědčení, ale z marnivosti a ziskuchtivosti. Řád zevně sílil, moci nabýval. Ve všech zemích nabyli templáři statků a hradů, na kterých vládli komtuři podřízeni velmistřům. V Čechách měli hradů třináct, na Moravě

šestnáct. Tak ve stu letech chudoba v bohatství se proměnila a pokora v pýchu, svrnost ve sváry, odříkání v rozmařilost a zhýřilost takovou, že říkalo se: „Pije a kleje jako templář.“

Když byli neřestí tak vyrostlo, že zahlušilo dobré símě, přišel čas a bylo z kořene vyrváno a na oheň uvrženo. Řád templářů byl zrušen, členové jeho jati, do vězení vrženi, smrtí restáni vinní s nevinnými.

Zde končím poznámku a vracím se k svému vypravování.

Buchlovský pán požádal o pomoc templáře a ti byli ochotni. V zástavu žádali dlužní zápis, znějící na hrad Buchlov. Hradní pán podepsal, pečete přivěsil, přijal peníze a stavěl.

Vypršela lhůta, kdy měl rytíř vyrovnati dluh. Templáři ho upomenuli, ale rytíř různými výmluvami činil průtahy, zase sliboval i znovu odkládal. Templáři ostatně sami také příliš nenaléhali, protože peněz nutně nepotřebovali a rovněž stavba nebyla ještě úplně skončena. Zatím vypuklo pronásledování templářů ve Francii. Z hrozných zločinů a kacířství byli obžalováni a velmistř jejich v Paříži, Jakub Molay, byl tamtéž léta páně 1314 s padesáti čtyřmi bratry upálen na hranici. Zvěsti o tom šly celým světem; donesly se také sluchu buchlovského pána.

Stavba hradu byla skončena. Bychlovský rytíř oznámil to templářům, pozval je na hlučný kvas, který míní vystrojiti na oslavu i vzkazuje zároveň, by přinesli dlužní úpis, neboť prý přišel čas na vyrovnání.

V určený den sjížděli se templáři na Buchlov. Každou chvíli zazněly rohy z věže ohlašující nového hosta, komtura s družinou. Na nádvoří bylo rušno: úderý koňských kopyt, řinčení ostruh rytířů seskakujících, pokřik na čeled, hovor a smích mísily se dohromady. Po schodech vystupovali rytíři v plné nádheře. Jemné, bílé pláště s červeným křížem malebně splývaly přes umně tepaná brnění, zdobená šňurami perel a drahých kamenů; na přílbicích houpala se vzácná pštrosí pera.

Hradní pán uvítal je s velkou vlídností. Pak pod záminkou, že hradní sál jest těsný, aby je

všechny pojal, zavedl je na protější kopec. Tam byla již pod širým nebem přichystána velká tabule a k ní se templáři kolem posadili.

I nastal slavný kvas. Buchlovský pán nešetřil vzácných vín ze svého sklepa; poháry vesele zvonily, číše plné malvazu při přípitcích se rozbíjely, stoly prohýbaly se hojností rozmanitých jídel. Veselý hovor a posléze i rozpustilé písně zahlaholily z drsných hrdel rytířů do šumících borů.

A tyto plody sčesal buchlovský pán. Nejen dobří lidé, ale i nejobávanější zbůjníci v zemi těžce stížené zmatky vzniklými boji o českou korunu po smrti posledního Přemyslovce opovrhovali takovou věrolomností a zákeřnictvím. Jeho jména se všichni štítily, jako morové hlíze se mu vyhýbali a každý mohl beztravně proradce napadnout a nepopřáti mu chvíle pokojné. Po roce a dni nalezen byl chladnou

Hrad Buchlov na fotografii z roku 1888

Slunce se již chýlilo k západu. Tu jeden templář maně vzpomněl úpisu. A hradní pán se rozesmál posupným smíchem a tázal se, zda jest zvykem jejich řádu, jakož i všech ostatních, aby kacířům stáli v slově? Oni překvapeni tázali se, co tím myslí? Načež pán vece, jak že by se mohli opovážiti po něm toho chtíti, aby snad úpis zaplatil, když celá Francie svědectví dává, že templáři kacíři jsou, kteří Krista se odříkají a Bafometa, což jest vousatá hlava zlatá, vzývají. Vyskočili templáři, po mečích sáhli. Ale současně také buchlovský pán pokynul a té chvíle vypadla na ně ukrytá čeleď jeho a templáře zmožené jídlem a pitím všechny ubili. Nezaplatil tak buchlovský pán svého dluhu penězi, ale zaplatil jej přece. Krvavé símě nese vždy plody smrti a símě zrady plod opovržení.

mrtvolou. Vlastní meč tkvěl mu v prsou. Přesycen takovým životem a uštván svědomím vlastní rukou se usmrtil.

A tj. konec pověsti o proradě buchlovské, kterýž příběh pokládám za výstražný a příkladný, neboť zrada a obmyslnost vždy bývá trestána a běda lháři a věrolomníku!

Slunce se již hodně natočilo nad západ. Dole v nádvoří ozvaly se kroky a hlasy a mezi nimi jeden dětský hlásek, který už zdaleka vždycky poznám. To naši mi přišli naproti až nahoru na hrad. Složil jsem svoje čtvrtky papíru, do příhrad uložil jsem staré knihy s ponurými příběhy. A venku ovanul mne vlažný vzduch a smetl ze mne všecek prach starobylosti.

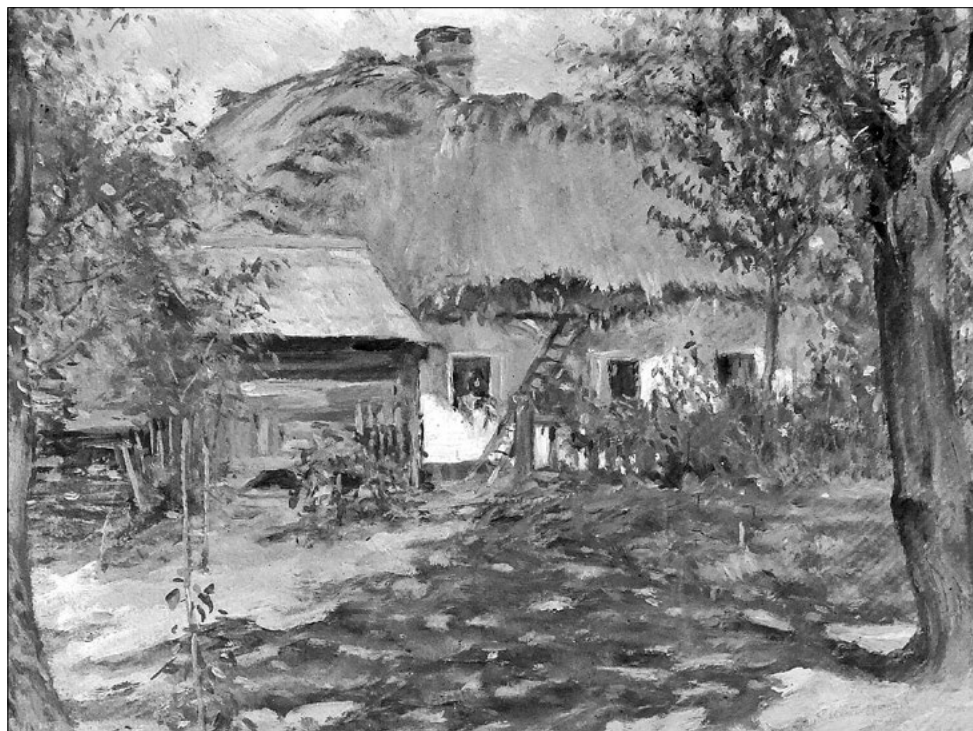
(Bedřich Beneš – Buchlovská knížka, 1918)

Buchlovská selská usedlost

Menší část buchlovických usedlostí patřila sedlákům s koňmi, ale větší část tvořili ti, co měli krávy, tzv. kravaři. Chalupy byly většinou z nepálených cihel – kotovic, ti chudší je měli z tzv. nabíjanice. Taková zeď vznikala „nabíjáním“ jílové hlíny do deskového ohraničení, které se s přibývajícím zdí posunovalo. Střechy měli lidé většinou doškové. V druhé polovině 19. století obec vyhořela a začalo se pokrývat břidlicí – šifrem, poté eternitem a pálenými taškami. Při těžbě hlíny na stavbu chalup vznikaly na polních cestách hluboké úvozy.

Hospodáři hotové domky bílili vápnem s modrým podrovnáním. V čelní stěně se nacházely šes-
titabulková hnědá okna zdobená kvetoucími muškáty. Světnice byla původně jen jedna s pecí, na které v kožiších spávaly děti a u níž se na lavici zahřívaly stařenky. U oken s lavicí stál stůl s třemi židlemi s nohama do komolého jehlanu s vyřezaným srdíčkem. Našli bychom tam taky misník, truhlu a „kosn“, prádelník se svatými obrázky, soškami a růženci. Místnost měla trámový strop, který se natíral býčí krví. Podlahu tvořila udupaná hliněná plocha, jež se udržovala nátěrem s jílou, plev a kravinců. V místnosti stály tři postele, spávalo se obvykle po dvou. Menší děti spávaly na peci, lavice se přirazila k posteli, děti si lehly napříč a vlezly se tam i čtyři. Jedlo se z jedné dřevěné, později keramické mísy pomocí lžice a nože. Vidlička přišla později.

Na dvoře za chalupou stávala maštal s chlévy, šopy a hnojiště. Za dvorem se nacházelo humno s opločenou zelinářskou zahrádkou. V humně stála mlatevna, ve které se mlátilo obilí cepem a budova sloužila k uskladnění slámy.

Po první světové válce byl hledán zloděj a vrah Lecián, který zastřelil četníka. Stařeček Rýznar šel do mlatevny pro slámu, vzal otýpku a pod ní ležel Lecián. Otýpku hodil zpět a do mlatevny už dlouho nešel.

Seno sklizené na loukách se uskladňovalo na půdě (hůře) nad obytnými místnostmi a chlévy. V humně dále stávala sušárna, což bylo malé stavení, ve kterém stál kotel na vaření trnek na povídla a pec, kde se sušilo ovoce – jablka, hrušky a švestky. V peci se pekl chleba a „úsuchy“. Byly to malé bochníčky z chlebového těsta, v půlce rozkrojené, namazané švestkovými povídky nebo čerstvým máslem. To byla pochoutka pro děti! Stejně se v ní pekly i „pecové koláče“.

K mým kmotrům Veselým se kdysi přistěhovala z Hané jejich příbuzná a přivezla s sebou tři věci, na které se chodívala dívat půlka Buchlovic. Bylo to ve čtyřicátých letech 19. století. Obdivovali olejovou lampu v časech, kdy se v Buchlovicích převážně svítilo jen loučemi. Pak to byly hodiny pověšené na zdi. Čas lidé tehdy odhadovali podle slunce a hodiny se na veřejném místě nacházely pouze na kostelní věži. Poslední věcí byl teplý vlnák, který nahradil dlouhý ženský kožich duběňák, zdobený barevnou kůží, nebo konopné plachty. To byla nová móda.

Po skončení první světové války po vzniku Československé republiky se začaly zavádět i na chalupách novoty. Původně jednu prostornou místnost v domě začali jeho majitelé dělit na dvě prostory – kuchyni a světnici (jizbu). Do jizby se odstěhovaly postele, stůl, židle a skříně, které nahradily truhly, kosn. Vše doplňovala pokojová kamna. V kuchyních rušili pece a nahrazovali je kachlovým sporákem. Zeď zdobily vedle svatých obrázků visací hodiny. Na hnojištích vznikaly lepší „kadibudky“.

K třetí modernizaci bydlení docházelo v padesátých a šedesátých letech při vzniku a rozmachu jednotných zemědělských družstev. Z komor a chlévů vznikaly obývací a dětské pokoje. Kadibudky nahradily vnitřní splachovací záchody a koupelny.

(Obrazy starých chalup z Buchlovic namaloval na konci 30. let minulého století Ladislav Maršálek.)

Zdenka Maršálová

Ztráty a nálezy

Bylo slunečné odpoledne a já jsem potkal Jožku. Usmíval se. „Vítaj, jak se vede?“ prohodil jsem k němu. „Je to výýýborné, stal se ze mě šlechtic a boháč!“, hulákal na celou ulici, až se lidé zastavovali. Položil jsem mu přímou otázku „co jsi podědil?“, „No právě, že vůbec nic, žádné prachy ani majetky.“ „Dýchni na mě, nejsi ozrálý?“ Zešíroka se usmál, dýchl a byla cítit jen příjemná mentolová zubní pasta. Tu radost jsem jaksi nechápal. „Divaj sa, Jura! Juro, pod' sem, kam ideš, Juro, já su boháč! Chlapi, pojdme ke mně do sklepa, šak zitra je sobota.“

S Jiřím jsme se na sebe spiklenecky požívali. „Musel se mu podařit skvělý kšeft,“ špitl ke mně Jiří. „Musíme se s ním podělit o radost, ať ho to neklepne, je to dobrý chlap, jdeme.“

Vrzla vrátka od sklepa a na nás dýchlo něco moc pěkného. „Tož, chlapi, mám tady dobrý Tramín a tým také začneme.“ Jiskrné a voňavé víno začalo plnit pohárky. Jožka pozvedl sklenici a pronesl: „Tož, kluci, na to moje šlechtictví!“ I když jsme nechápali, připili jsme a víno lahodně pováleli mezi jazykem a patrem. Panečku, to bylo zboží. „Tak to vysyp, co jsi podědil!“

Jožka se posadil ze široka na lavici, v koutku oka si utřel slzu a počal vyprávět: „Šel jsem po parku a na zemi ležel nějaký opilec. Byl zvalený od listí a něco mumlal. Lidé ho obcházel, jedni se pošklebovali a ti druzí pronášeli něco o opičce. Však to znáte, jak vám je. Když jsem šel zpátky, chlap se tam stále ještě válel. Tak jsem si řekl, jak by mě asi bylo, kdybych byl na jeho místě já. Sehnul jsem se k němu a on vám hrál všemi barvami. Co mě bylo divné, alkohol jsem necítil. Zvedl jsem ho na lavičku a při pohledu na jeho oči jsem věděl, že je zle. Lidé kolem nás chodili a bavili se. Mysleli si, že patříme k sobě. Rychle záchranku. Ještě že jsem měl mobil. Přijeli snad za tři minuty a začali s oživováním. Tělo sebou několikrát škublo a pak jsem jen od záchranáře slyšel, že se chytl. Naložili ho a doktor mě přátelsky poplácal po rameni a řekl: ‘Pane, jste šlechtic, zachránil jste člověka!’ Na to sanita s kvílením odjela. Seděl jsem na lavičce a stále jsem slyšel, že jsem šlechtic. Druhý den mě to nedalo a zašel jsem do nemocnice. Pacienta nebylo těžké najít. Přišel jsem na pokoj tajně, inkognito a podíval se na lůžko u okna. Odtud se pojednou ozvalo: ‘Pane, pane, pojdte blíž, no pojdte!’ chytl mne za ruku. ‘Pánové, to je můj zachránce, ano, já vás poznávám a nevím, jak vám mám jen poděkovat. Vždyť vy musíte být citově bohatý člověk. Všichni ti lidé kolem mne jen tak chodili a vy...’ Řekl jsem mu, ať jen klidně leží, že se nesmí vzrušovat. A on vám to byl kluci, lékař. Takže já jsem bohatý šlechtic.“

Srkali jsme víno, usmívali se a v koutcích očí nám samovolně ztékaly slzy, které nešlo nijak zastavit. Ta nálada ve sklepe se prostě nedá popsat.

Tramín vystřídala Burgunda a nám bylo v tom pátečním večeru tak krásně. Jožka se pak rozpovídal: „Tak nevím, zda už mě hřeje to víno, a nebo ten dobrý skutek. Nedávno jsem paní pomáhal s kufrem z vlaku, podruhé jsem v Brně pomáhal mladé studentce s obrovským kufrem na jezdící schody a pak i do vlaku. Obě ženy byly ve velkém překvapení a nevěděly, jak jenom mají poděkovat. Při tom to pro mě byla taková maličkost. Kde zmizelo to člověčenství, to lidství a jakási pomoc bližnímu. Zdánlivě jsou to maličkosti, které se ze společnosti tak nějak vytratily. Lidé jsou sobečtí, nevyšimaví a ve městě je normální, že soused nepozdraví svého souseda. Proč by to dělal, ještě by vypadal nějak divně!“ Jožka nalil pohárky a Jiří něco přidal.

„Chlapi, jednou jsem stál na křižovatce čtvrtý v řadě. Řidička byla první. Vysadil jí motor a ne a ne nastartovat. Jak se později ukázalo, došel jí benzín. A ten idiot za ní seděl ve svém voze a troubil a troubil. Řidič hned za ním rázně vystoupil, troubícího vytáhl z vozu, dal mu přes hubu a hodil ho do auta. Na mne pak zamával, a když jsem přišel, pomohli jsme auto vytlačit z křižovatky. Paní byla nesmírně vděčná. Troubící debil seděl v autě jako zařezaný a rozjel se teprve tehdy, až jsme usedli do našich vozů my... Jejda, ta Burgunda je ale vynikající.“

Abych nebyl pozadu, tak jsem se přidal také. „Hoši, není to dávno, když jsem měl v marketu plný vozík nákupu a pustil jsem přede mne pána, který měl v ruce jen kytici růží. Možná pro maminku, možná pro manželku, anebo také pro milenkou. V ten moment jste neviděli šťastnějšího člověka. Nechtěl tomu zprvu vůbec věřit, několikrát děkoval a příjemně se usmíval. Bylo vidět, jak jej taková maličkost a drobnost potěšila. Mně to vůbec nic neudělalo, přestože za mnou se lidé na mě dívali nevraživými pohledy. Všimla si toho i pokladní, usmívala se, a řekla, že to bylo moc hezké. Taková banalita a přesto, jakýsi cit se z lidí úplně vytratil. Kam a proč, to nikdo neví.“

Tak jsme se při dobrém víně domluvili, že ve vinohradě vyhlásíme ztráty a nálezy. Že se kolem pozeptáme, kde jsou všechny ty city, všímavosti a dobré skutky. Vždyť by mohli být všude. Doma, na ulici, v zaměstnání, na benzínce, v prodejně, ve vlaku, na silnici a vůbec – všude v životě.

Věřím, milí přátelé, že nám s tím hledáním pomůžete.

Vladimír Procházka

Martinské víno

*Jsme zvědaví
a očekáváme s napětím
nová okouzlení
není
nad jiskrnou svěžest.
Nežasneme
nad pomíjivou krásou,
jen vnímáme s potěšením
z pronikavé vůně
a svěží kyselinky
podtržené kysličníkem perlivým
půvabný závoj nad sklenicí ...
Tak kolem bečičky
scházíme se, přátelé,
ať nezůstane nepovšimnuta
radostnost té chvíle,
krása ...
Každý z nás
chce vychutnat,
třebaže máme před očima
neudržitelný
a rychle míjející záblesk
mladistvého flirtu
s našimi čivy
s čichem a chutí*

*těší nás ta chvílička,
nás, kteří milujeme
víno
tak lahodné už od mládí,
lahodné mládím.*

Zklamání

*Zdálo by se
že sluneční paprsky
dobrý podzim věští
co mění bouři v moštu
ve steré neřesti,
však,
útlá v pase
a nepevná v těle
jsou ta vína
a jakoby jen vzpomínky
a i ty vyvětralé,
ani stopa bujnosti
a pevné páteře
jak slibovalo
víno nedospělé.*

Miloslav Hrdý

Z deníku Zuzany Mikulčákové

Vážení čtenáři, už jsme z tohoto milého zdroje citovali v minulosti několikrát a dnes znovu přinášíme střípky z dědiny pod Buchlovem, že je klademe jen tak, jak byly napsány? To jen dokumentuje upřímnost snahy o zachycení myšlenek pisatelky – děkujeme jí i dárcům podkladů.

Ořechy strýca Matěja a Tekluše

U Matějů rážali ořechy, strýc Matěj byli na ořechu a Tekluša – jejich dcera, sbírala do koša, právě šly děcka ze školy, jak by to ale bylo, aby si nezdvihly nějaký ten ořech. Tekluša je odháněla – idete, vy fagani! Já vám dám ořechů! Vtom šel okolo Lojza Novák, jeden z mnoha čuroňů, a když viděl takovou lakotu, bylo mu děcek líto – měl děti velice rád, třebaže sám nebyl obdařen takovým malým tvorem. Když šel kolem koše s ořechy, kopl do něj, ten se svalil a ořechy se rozsypaly k nemalé radosti odháněné drobotiny. Tekluša mu sice vynadala do sprostáků, ale Lojza si z toho nic nedělal a šel po svých, jako kdyby se nechumelilo.

Tito lidé sice pocházeli z gruntů, ale dnes už ten grunt vypadá uboze, ze střechy je většina šifrů větrem otrhaná, desky pod nimi jsou shnilé a rozlámané, střecha na mnoha místech je prolomená a jak to vypadá uvnitř – neví nikdo, protože nikdo nemá odvalu tam vejít.

Sousedka povídá Tekluši – Teklo, dyť ti slípka vyletěla z izby a Tekla na to – nevádí, ona tam znášá vejce na kosně! Ve válku si Tekla pomohla na nový sporák a okna a dala to všechno do sklepa, kde jsou ty věci podnes, sporák rezavý a okna rozklížená...

Tetička Tereza Kučíčka

Tetička Tereza Kučíčka byly rozšafná hospodyň, své dva syny a muže Inoca uměla přidržet při práci, sama ale, kde mohla, se práci vyhýbala. A protože všichni pilně pracovali, nebylo u nich nouze. Byli dobrými křesťany, nevynechali žádnou pobožnost, dávali na mše a také „do zvonečka“ a almužnu chudým také, a proto jim Pán Bůh požehnával.

Zvláště almužnu tetička Tereza dávala žebrákům pocestným a cikánkám. Ty se u nich dosti často přizívovali. Jednou potkalo Kučíkovy neštěstí – zdechlo jim prase a už bylo pěkné, mohlo mít tak 50 kg! Tetička Tereza byla z toho celá nanic, bědovala – co s tím budou dělat, bylo mnoho práce na polích a měli se bavit vožením prasete na mrchoviště a zakopávat to tam... Vtom přišla do dveří černoooká cikánka začala svou píseň: „Paní maminko, pěkně vás prosím, dajte nám kúsek chlebička, paní maminko známá...“ mlela pořád dokola a už byla v síni. Tetička Tereza byla ráda, že cikánka přišla a povídá: „Ty, Babušo, tady máš prase, ale né, abys to všady trúbila.“ Cikánce zajiskřilo v očích a už si představovala, jak budou vařit a péct a už cítila libou vůni vepřového a aby se tetičce nějak odvděčila, povídá: „Pán Bůh zaplať, tetičko, vy ste hodná, vám, tetičko, nech dycky zdechne, vy člověkoví dáte, ale tým potvorám vedle, nech jak živ nic nezdechne, ti nedajú, ti zežerú sami.“

Tetička Tereza zůstala stát a zmohli se jenom na: „Ty potvoro, tož takovou ně preješ? Za moju dobrotu?“ Cikánka jenom nechápavě hleděla.

Ponoření do historie, ne zas tak dávné, Vám s potěšením podává

Miloslav Hrdý

V měsíci březnu 2017 oslavila své krásné 90. narozeniny naše spoluobčanka paní Štěpánka Dvořánová. Při této příležitosti jí přejeme všechno nejlepší, co nejvíce zdraví, štěstí a pohody. (foto -bž-)

Mezi buchlovické devadesátníky se v měsíci březnu zařadila i paní Josefa Kučová, které přejeme hodně štěstí, zdraví a rodinné pohody. (foto -bž-)

JUBILANTI V DUBNU 2017

75 let

Milan Bartošek
Otakar Hrabec
Josef Doležal

85 let

MVDr. Alois Jaroš

Žakovský parlament ZŠ vyhláší

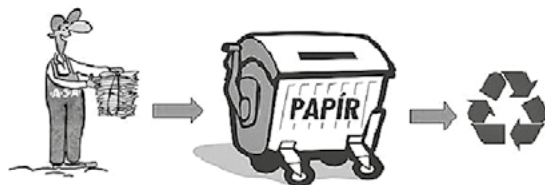
tradiční jarní

SBĚR STARÉHO PAPIŘU

24. 4. – 28. 4. 2017

od 13⁰⁰ do 15⁰⁰ hod.

Papír můžete donést nebo dovézt k zadnímu vchodu do tělocvičny (školní hřiště). I malé množství papíru vítáno... ☺

V dnešní části našeho cestování po okolních obcích prostřednictvím starých pohlednic se dostáváme do sousedních Boršic. Obě pohlednice pocházejí z období první republiky.

Divočáči pod Světničkama (foto -bž-)

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

(periodický tisk územního samosprávného celku)

Vydává městys Buchlovice, IČ 00290866, tel.: 572 595 120. Vychází měsíčně,
řídí redakční rada, výkonní redaktoři Mgr. Pavla Večeřová, Mgr. Vlastimil Kořínek
a Bořek Žižlavský. 350 výtisků. Cena 15 Kč

Registrační číslo MK ČR E 13102

Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.

Sazba Vít Kučera, tisk HUDEC print, s. r. o., Buchlovice